ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ

ເລກທີ 16 /ສພຂ.ສຂ

ສະຫວັນນະເຂດ, ວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2024

ມະຕິ

ກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນແຂວງ
ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງເອົາ ຂໍ້ຕົກລົງຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງ
ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 59 ຂໍ້ 06;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງຮ່າງຂໍ້ຕົກລົງຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ຕໍ່ກອງປະຊຸມ ສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 07 ຂອງສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ຊຸດທີ II ສະບັບເລກທີ 2804/ຈຂ, ລົງວັນທີ 23 ກໍລະກົດ 2024.

ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄຳເຫັນ ແລະ ພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ຂອງບັນດາທ່ານສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ປະຈຳເຂດເລືອກຕັ້ງທີ 13 ແລະ ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ໃນກອງປະຊຸມ ສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 07 ຂອງສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ຊຸດທີ II ຕໍ່ເນື້ອໃນຮ່າງຂໍ້ຕົກລົງຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຢູ່ ແຂວງ ສະຫວັນະເຂດ.

ກອງປະຊຸມ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາ ຂໍ້ຕົກລົງຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ;

ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການຜັນຂະຫຍາຍມະຕິສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 3 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາປະຊາຊົນແຂວງ

ກົງແກ້ວ ນິວໍລະຈັກ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

ເລກທີ 3158/ຈຂ
ສະຫວັນນະເຂດ, ວັນທີ 03 ກັນຍາ 2024

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢູ່ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 68/ສພຊ ລົງວັນທີ 14 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ກະສິກຳ ສະບັບເລກທີ 01/98 ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ຕຸລາ 1998;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ທີ່ດິນ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 70/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ມິຖຸນາ 2019;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມ ສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ຊຸດທີ II ສະບັບເລກທີ 16/ສພຂ.ສຂ, ລົງວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2024 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາຂໍ້ຕົກລົງຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢູ່ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

ເຈົ້າແຂວງ ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການກຳນົດ, ຈັດສັນແບ່ງເຂດ ແລະ ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ມີການປົກປັກຮັກສາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຫັນປ່ຽນປະເພດທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຕາມທິດກະສິກຳສະອາດ, ສີຂຽວ-ຍືນຍົງ, ປະກອບສ່ວນຢ່າງແຂງແຮງ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຂອງແຂວງ.

ມາດຕາ 2 ຄວາມໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ໝາຍເຖິງການກຳນົດ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍທີ່ດິນກະສິກຳເຂດຜະລິດສະບຽງອາຫານ, ເຂດຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ວາງແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບທີ່ຕັ້ງ, ສອດຄ່ອງກັບການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນຂອງແຂວງ ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະພາບ ກັບບັນດາພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ສາມາດຕອບສະໜອງ ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

1. ທີ່ດິນກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ທີ່ດິນກຳນົດໄວ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ປະມົງ, ຊົນລະປະທານ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກຳ;

- ທີ່ດິນສຳລັບການປູກຝັງ ໝາຍເຖິງ ດິນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກເຂົ້າ, ປູກພືດສະບຽງອາຫານ-ສິນຄ້າ, ປູກພືດອຸດສາຫະກຳ, ປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ອື່ນໆ;
- ທີ່ດິນສຳລັບການລ້ຽງສັດ ໝາຍເຖິງ ດິນທີ່ນຳໃຊ້ເປັນ ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ, ຟາມລ້ຽງສັດ, ໜອງເພື່ອລ້ຽງປາ-ສັດນ້ຳ ແລະ ອື່ນໆ;
- ທີ່ດິນສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ດິນທີ່ນຳໃຊ້ໃນ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງດ້ານກະສິກຳ ຢູ່ພາຍໃນສູນ-ສະຖານີບໍລິການເຕັກນິກກະສິກຳ;
- ທີ່ດິນສຳລັບການຊົນລະປະທານໝາຍເຖິງດິນທີ່ ນຳໃຊ້ໃນລະບົບຊົນລະປະທານມີ: ຄອງຊົນລະປະທານ, ຫ້ອງານປະເພດໃດປັ່ນໄຟຟ້າ-ການສູບນ້ຳຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ບຶງ, ໜອງ, ອ່າງເກັບນ້ຳ, ຝາຍນ້ຳລົ້ນ ແລະ ເຂື່ອນ ສຳລັບການກະສິກຳ.

2. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການທີ່ເຮັດໃຫ້ ທີ່ດິນກະສິກຳໄດ້ມີການຈັດສັນ ແລະ ຮັບການປົກປັກຮັກສາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ດ້ວຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ດິນ, ວາງລະບຽບການ, ກຳນົດມາດຕະການ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;

3. ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ການຊົມໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເຊິ່ງໃນນັ້ນແມ່ນລວມທັງການພັດທະນາ ທີ່ໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກທີ່ດິນກະສິກຳແຕ່ລະປະເພດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕາມການຈັດສັນ ແລະ ວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດຫມາຍ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການ;

4. ການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ການປັບປຸງທີ່ດິນກະສິກຳ ດ້ວຍການລົງທຶນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແຮງງານ, ວັດຖຸ, ທຶນຮອນ, ເຕັກນິກວິຊາການ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດິນມີຄຸນນະພາບດີ, ແທດເໝາະກັບການຜະລິດກະສິກຳ ສາມາດເພີ່ມປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ;

5. ປຶ້ມສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານເກັບກຳສະຖິຕິຕອນດິນກະສິກຳປະເພດຕ່າງໆເຂົ້າໃນປຶ້ມສຳມະໂນຄົວ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນສຳມະໂນທີ່ດິນ ເພື່ອຕິດຕາມສະພາບການເຄື່ອນໄຫວ, ປ່ຽນແປງເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນການຂຶ້ນທະບຽນ, ເສຍຄ່າທຳນຽມນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

6. ໃບຢັ້ງຢືນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ, ການປະຕິບັດພັນທະອາກອນ,ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ໂດຍແມ່ນຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ອອກໃຫ້;

7. ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຕິດຕາມ, ກວດກາການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະ ສິກຳ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນດີ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການລົງທຶນໃນການຜະລິດກະສິກຳ ຕາມທິດກະສິກຳສະອາດ, ສີຂຽວ ຍືນຍົງ;

8. ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ໝາຍເຖິງ ການຜະລິດເພື່ອບໍລິໂພກ ພາຍໃນຄອບຄົວ ແລະ ມີສ່ວນເຫຼືອແຮໄວ້, ນຳໄປຂາຍ ເພື່ອແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າປະຈຳວັນ;

9. ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ການຜະລິດເພື່ອຂາຍ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກນິກວິຊາການໃໝ່ທີ່ທັນສະ ໄໝ, ມີການວາງແຜນການຜະລິດ, ຕິດພັນກັບການຕະຫຼາດ ຜະລິດຕາມມາດຖານກຳນົດ, ມີສັນຍາແນ່ນອນ, ມີແຫຼ່ງທຶນທີ່ຮັບປະກັນ;

10. ດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ໝາຍເຖິງດິນທີ່ມີຄຸນສົມບັດທາງດ້ານເຄມີ, ຟີຊິກ ແລະ ຊີວະວິທະຍາ ທີ່ພຽງພໍ ສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ;

11. ດິນເຊື່ອມໂຊມ ໝາຍເຖິງ ດິນທີ່ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການຜະລິດກະສິກຳ ເນື່ອງຈາກຄຸນສົມບັດຕ່າງໆຂອງດິນບໍ່ເໝາະສົມຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ;

12. ການປັບປຸງດິນກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ເຮັດໃຫ້ດິນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ສາມາດນຳໃຊ້ຢ່າງຍາວນານ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໃນການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຝຸ່ນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຝຸ່ນຄອກ, ຝຸ່ນບົ່ມ, ຝຸ່ນພືດສົດ, ຂີ້ເຈຍ, ດິນກົ້ນໜອງ, ຖ່ານຕົມ ແລະ ຫີນກາວ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳ

1. ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການສຶກສາອົບຮົມ, ການສົ່ງເສີມດ້ານທຶນຮອນ, ແຮງງານ, ວັດຖຸ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ດີ;

2. ລັດ ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຍົກເວັ້ນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການສຳຫຼວດ-ວັດແທກ ຂຶ້ນທະບຽນອອກໃບຢັ້ງຢືນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ການເສຍຄ່າທຳນຽມນຳໃຊ້ທີ່ດິນນາ ໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວທຸກຍາກ ແລະ ໃນເຂດບູລິມະສິດກະສິກຳ ລວມທັງເຂດທີ່ໄດ້ປະກາດເປັນໄພພິບັດ;

3. ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພັດທະນາ ພູມປັນຍາຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້, ພັດທະນາ ແລະ ຟື້ນຟູທີ່ດິນກະສິກຳໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ;

4. ລັດ ສົ່ງເສີມສິດເປັນເຈົ້າ ແລະ ບົດບາດຂອງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ສື່ມວນຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ພົວພັນກັບທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນຂອງແຂວງ, ລວມທັງ ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະ ຫງົບຂອງແຂວງ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບ ແລະ ລວມສູນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວແຂວງ;
3. ຮັບປະກັນການຮັກສາເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມແຜນແມ່ບົດກຳນົດແບ່ງເຂດຈັດສັນທີ່ດິນ ເພື່ອຄ້ຳປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ ດ້ານສະບຽງອາຫານ, ເນື້ອທີ່ດິນ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາ ໃນສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວແຂວງ;
4. ຮັບປະກັນກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານທີ່ດິນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ສະພາບໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ, ມີການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ, ນະຄອນ ແລະ ບ້ານ ໃຫ້ຈະແຈ້ງ;
5. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ປະຊາຊົນ, ສື່ມວນຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ, ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ພົວພັນກັບທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຂອບເຂດການນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ພົວພັນກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຂອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

ໝວດທີ 2
ການກຳນົດຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 7 ການກຳນົດຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານສົມທົບກັບບັນດາພະແນກການ, ກົມກອງ, ເມືອງ, ນະຄອນ, ບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສຳຫຼວດ, ຈັດສັນ, ກຳນົດແບ່ງເຂດ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ຊັດເຈນ ເພື່ອວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງເໝາະສົມ ຕາມແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກຳຂອງແຂວງ ໃນ ສີ່ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

ລ/ດ	ປະເພດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	ເນື້ອທີ່ (ເຮັກຕາ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ກຳນົດເຂດທີ່ປູກເຂົ້ານາ	212,000	32
2	ກຳນົດເຂດປູກພືດລົ້ມລຸກ/ພືດອາຍຸສັ້ນ	263,385	40
3	ກຳນົດເຂດປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ/ພືດອາຍຸຍາວ	80,500	13
4	ກຳນົດເຂດທົ່ງຫຍ້າເພື່ອການລ້ຽງສັດໃຫຍ່	95,500	15
ລວມ		**651,385**	**100**

ມາດຕາ 8 ຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳທີ່ສະຫງວນໄວ້

ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳໃນ ສີ່ ປະເພດທີ່ສະຫງວນໄວ້ ໂດຍສະເພາະເນື້ອທີ່ນອນໃນເຂດມີລະບົບຊົນລະປະທານ, ເຂດຈຸດສຸມຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ເຂດຜະລິດເປັນສິນຄ້າຂອງແຂວງມີທັງໝົດ 393,885 ເຮັກຕາມີ:

ລ/ດ	ປະເພດທີ່ດິນ	ຫົວໜ່ວຍ	ກະສິກຳທັງໝົດ	ເຂດສະຫງວນຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດສິນຄ້າ
1	ເນື້ອທີ່ປູກເຂົ້າ	ເຮັກຕາ	212,000	150,000
2	ເນື້ອທີ່ປູກພືດອາຍຸສັ້ນ	ເຮັກຕາ	263,385	143,385
3	ເນື້ອທີ່ປູກພືດອາຍຸຍາວ	ເຮັກຕາ	80,500	45,000
4	ທົ່ງຫຍ້າທຳມະຊາດລ້ຽງສັດ	ເຮັກຕາ	95,500	55,500
	ລວມ		**651,385**	**393,885**

ທີ່ດິນກະສິກຳ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັນປ່ຽນ ແມ່ນທີ່ດິນໃນຂອບເຂດ ທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ ສຳຄັນເປັນຕົ້ນ: ທີ່ດິນເຂດມີໂຄງລ່າງລະບົບຊົນລະປະທານ, ທີ່ດິນທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະສຳລັບການປູກເຂົ້າ ແລະ ພືດ, ທີ່ດິນທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະສຳລັບການລ້ຽງສັດ ແລະ ປະມົງ, ທີ່ດິນສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງກະສິກຳ ແລະ ດິນນາໃນສາມປະເພດປ່າ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຫ້າມຂອງກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3
ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 9 ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ

ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຈະດຳເນີນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອ ຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຊາດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາ

ຊົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນ, ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ,ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຫັນປ່ຽນປະເພດທີ່ດິນ ຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າບໍລິການທາງດ້ານວິຊາການ, ຄ່າບູລະນະ ຟື້ນຟູ, ຄ່າທຳນຽມການຫັນປ່ຽນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 10 ອົງການຮັບຜິດຊອບ ໃນການຫັນປ່ຽນປະເພດທີ່ດິນກະສິກຳ

1. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງພັກ-ລັດ ຂັ້ນແຂວງ, ກົມກອງ, ເມືອງ-ນະຄອນ, ບ້ານ, ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຕ່າງໆ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ໃນການຫັນປ່ຽນປະເພດດິນກະສິກຳ ໄປເປັນປະເພດດິນອື່ນ, ຕ້ອງປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການຫັນປ່ຽນ ເພື່ອສະເໜີຂັ້ນເທິງພິຈາລະນາ ຕາມກົດໝາຍທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດໄວ້;
2. ຂະແໜງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລົງກວດກາ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຕອນດິນ, ເປົ້າໝາຍການຫັນປ່ຽນເພື່ອມີຄຳເຫັນທາງດ້ານ ວິຊາການ ໃຫ້ພະແນກພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ສະເໜີຕໍ່ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 11 ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການຢັ້ງຢືນຕອນດິນກະສິກຳ

1. ການສຳຫຼວດ-ຈັດສັນ ແລະ ວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂັ້ນບ້ານ;

2. ຂຶ້ນສຳມະໂນທີ່ດິນກະສິກຳ ເກັບກຳສະຖິຕິຕອນດິນກະສິກຳປະເພດຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນປື້ມສຳມະໂນທີ່ດິນ ກະສິກຳ ເພື່ອຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປ່ຽນແປງເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

3. ໃບຢັ້ງຢືນນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ດິນໃນການຜະລິດກະສິກຳ ໃນພື້ນທີ່ດິນ ກະສິກຳ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ໂດຍແມ່ນຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ນະຄອນ ອອກໃຫ້;

4. ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ແມ່ນການຕິດຕາມ, ກວດກາການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຢ່າງ ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ການລົງທຶນໃນການຜະລິດກະສິກຳ ຕາມທິດ ກະສິກຳສະອາດ, ສີຂຽວ ຍືນຍົງ ມີຜົນ ກະທົບທາງບວກຕໍ່ດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງຂະແ ໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍແມ່ນພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງອອກໃຫ້;

5. ສຳລັບການອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ມີກຳນົດເວລາໃນການດຳເນີນເອກະສານ ຊາວ ວັນ ທາງລັດຖະການ.

ມາດຕາ 12 ການປະກອບເອກະສານການນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກຫັນປ່ຽນທີ່ດິນ ກະສິກຳ ໄປເປັນດິນປະເພດອື່ນ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບສະເໜີ;
2. ສຳເນົາ ໃບຕາດິນ, ໃບແຜນທີ່ດິນ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;
3. ໃບເສຍຄ່າອາກອນທີ່ດິນ;
4. ສຳເນົາສຳມະໂນຄົວ, ບັດປະຈຳຕົວ, ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ສຳເນົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ,ໃບທະບຽນອາກອນ,ໃບອະນຸຍາດທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 13 ການເກັບຄ່າບໍລິການ

1. ການເກັບຄ່າບໍລິການ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

ລດ	ເນື້ອໃນເອກະສານ	ລາຄາຕໍ່ຫົວໜ່ວຍ	ໝາຍເຫດ
1	ອອກປຶ້ມຕິດຕາມການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ	100,000 ກີບຕໍ່ຫົວ	
2	ອອກໃບຢັ້ງຢືນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ	50,000 ກີບຕໍ່ໃບຕໍ່ຕອນດິນ	
3	ອອກໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ	50,000 ກີບຕໍ່ໃບຕໍ່ຕອນດິນ	
4	ອອກໃບອະນຸຍາດການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາ ເປັນດິນປຸກສ້າງບ່ອນຢູ່ອາໃສ ສໍາລັບຄອບຄົວ	200 ກີບຕໍ່ຕາແມັດ	
5	ອອກໃບອະນຸຍາດການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາເປັນ ດິນປຸກສ້າງເພື່ອການຄ້າ, ການບໍລິການ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ໂຮງງານອຸດສາຫະກໍາການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່...ມີດັ່ງນີ້:		
5.1	ເຂດຕົວເມືອງ	500 ກີບຕໍ່ຕາແມັດ	
5.2	ເຂດຊານເມືອງ	400 ກີບຕໍ່ຕາແມັດ	
5.3	ເຂດຊົນນະບົດ	300 ກີບຕໍ່ຕາແມັດ	
6	ຄ່າວັດແທກດິນກະສິກໍາ ມີດັ່ງນີ້:		
6.1	ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາບໍ່ເກີນ 5 ເຮັກຕາ	100,000 ກີບຕໍ່ຕອນ	
6.2	ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາແຕ່ 5,1 ຫາ 10 ເຮັກຕາ	200,000 ກີບຕໍ່ຕອນ	
6.3	ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາແຕ່ 10 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ	400,000 ກີບຕໍ່ຕອນ	

2. ຄ່າທໍານຽມ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ລັດຖະບັນຍັດປະທານປະເທດ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

3. ເງິນບ້ວງລາຍຮັບ ຄ່າທໍານຽມທັງໝົດ ແມ່ນມອບເຂົ້າງົບປະມານ. ສ່ວນບ້ວງລາຍຮັບຄ່າບໍລິການ ແມ່ນໃຫ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕາມການກໍານົດໃນຂໍ້ຕົກລົງຂອງກະຊວງການເງິນ ເລກທີ 0200/ກງ ລົງວັນທີ 25 ມັງກອນ 2023 ວາງອອກ.

ໝວດທີ 4
ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ມາດຕາ 14 ສິດຂອງຜູ້ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

1. ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ທີ່ເປັນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນ ຫຼື ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາໃຊ້ຕາມກົດໝາຍ;
2. ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກໍາ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
3. ນໍາໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 15 ພັນທະຂອງຜູ້ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

1. ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ປະໃຫ້ຮົກເຮື້ອ, ເປົ່າຫວ່າງຕໍ່ເນື່ອງຫຼາຍປີ;
2. ປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນກະສິກໍາ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ເໝາະສົມສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ;
3. ບໍ່ລະເມີດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ;
4. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 5
ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ມາດຕາ 16 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳ ປະກອບມີ:

1) ຂັ້ນແຂວງ: ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (ຂະແໜງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ);
2) ຂັ້ນເມືອງ/ນະຄອນ: ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
3) ຂັ້ນບ້ານ: ໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຮັບຜິດຊອບວຽກທີ່ດິນກະສິກຳຂອງບ້ານ.

ມາດຕາ 17 ສິດ, ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳ

1. ສິດ, ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນແຂວງ ມີດັ່ງນີ້:

1) ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນທົ່ວແຂວງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ;

2) ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາພະແນກການ ແລະ ເມືອງ, ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລົງສຳຫຼວດຈັດສັນກຳນົດແບ່ງເຂດ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ນຳພາປັກຫຼັກໝາຍທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນທົ່ວແຂວງ;

3) ເຂົ້າຮ່ວມຄົ້ນຄວ້າ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການທົບທວນບົດວິພາກເສດຖະກິດ, ການປະເມີນຜົນການກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ຈາກການສະເໜີລົງທຶນ, ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນກະສິກຳ ພ້ອມທັງຕິດຕາມກວດກາ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຂອງນັກລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງຕາມສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ;

4) ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນການສັງລວມຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ແລະ ມີຄຳເຫັນທາງດ້ານວິຊາການ ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ອົງການປົກຄອງແຂວງ ນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ;

5) ສະເໜີລາຍງານ ສະພາບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຕໍ່ອົງການປົກຄອງ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ເພື່ອຂໍທິດຊີ້ນຳ ແຕ່ລະໄລຍະ;

6) ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

2. ສິດ, ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນເມືອງ, ນະຄອນ ມີດັ່ງນີ້:

1) ປະສານສົມທົບກັບອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນທ້ອງຖິ່ນຕົນ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ;

2) ເປັນເຈົ້າການ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມລົງສຳຫຼວດ, ຈັດສັນ, ກຳນົດແບ່ງເຂດ, ປັກຫຼັກໝາຍ ແລະ ຂຶ້ນສຳມະໂນ ທີ່ດິນກະສິກຳ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນເຂດຜະລິດສະບຽງອາຫານ, ເຂດຜະລິດເປັນສິນຄ້າ;

3) ເຂົ້າຮ່ວມ ຄົ້ນຄວ້າກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການທົບທວນບົດວິພາກເສດຖະກິດ, ການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ຈາກການສະເໜີລົງທຶນ, ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນກະສິກຳ; ພ້ອມຕິດຕາມ ກວດກາການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຂອງນັກລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງຕາມສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ;

4) ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

5) ສະເໜີລາຍງານ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງທັງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງຂອງຕົນ ເພື່ອຂໍທິດຊີ້ນຳ ແຕ່ລະໄລຍະ.

3. ສິດ, ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳຂັ້ນບ້ານ ມີດັ່ງນີ້:

1) ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນຂອບເຂດບ້ານ;

2) ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມ ການນຳໃຊ້ດິນກະສິກຳຂອງຊາວກະສິກອນ ພາຍໃນບ້ານ;

3) ເຂົ້າຮ່ວມ ສຳມະນາຝຶກອົບ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

4) ເຂົ້າຮ່ວມ ແກ້ໄຂບັນຫາຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ດິນກະສິກຳພາຍໃນບ້ານ.

ໝວດທີ 6
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 18 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ພະນັກງານ

1. ຫ້າມອອກເອກະສານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນເຂດສະຫງວນແຄມນໍ້າ, ເຂດສະຫງວນລຽບຊາຍແດນລະຫວ່າງຊາດ ແລະ ເຂດສະຫງວນອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;

2. ຫ້າມສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ ແລະ ຮັບສິນບົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

3. ຫ້າມໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຂູ່, ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ ຫຼື ນຳໃຊ້ວິທີການອື່ນ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

4. ຫ້າມປະລະໜ້າທີ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງມອບໝາຍໃຫ້;

5. ຫ້າມປອມແປງເອກະສານ, ດຳເນີນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ດິນກະສິກຳ.

ມາດຕາ 19 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ຜູ້ນຳໃຊ້ດິນກະສິກຳ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ໃຫ້ສິນບົນ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

2. ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຕ່າງໆ ຖົມດິນ, ຈົກເອົາດິນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ອາດສ້າງຜົນຜົນກະທົບ ແລະ ເສຍຫາຍ ຕໍ່ດິນກະສິກຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

3. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍອື່ນເຊັ່ນ: ຫັນປ່ຽນເປັນດິນປຸກສ້າງ, ດິນອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນຳໃຊ້ເຂົ້າເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດດ້ານ ອື່ນໆ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

4. ຫັນປ່ຽນປະເພດເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ໃນເຂດຊົນລະປະທານໄປເປັນທີ່ດິນປຸກສ້າງ, ທີ່ດິນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທີ່ດິນປະເພດອື່ນໆ;

5. ຫັນປ່ຽນປະເພດເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ.

ໝວດທີ 7
ການກວດກາວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ມາດຕາ 20 ອົງການກວດກາວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ

ອົງການກວດກາວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ປະກອບມີ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນແມ່ນ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກແມ່ນ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດສອບປະຈຳພາກພາງ, ແນວລາວສ້າງຊາດແຂວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າແຂວງ ແລະ ສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 21 ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບແບບຂອງການກວດກາ

1. ເນື້ອໃນຂອງການກວດກາ

1) ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພະນັກງານທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

2) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດານິຕິກຳກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ;

3) ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ.

2. ຮູບແບບຂອງການກວດກາ

ການກວດກາ ໃຫ້ກວດທັງເອກະສານ ແລະ ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານມີ ສາມ ຮູບແບບຄື:

1) ແບບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈໍາ ແລະ ມີກໍານົດເວລາທີ່ແນ່ ນອນ ຊຶ່ງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ;

2) ແບບແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ;

3) ແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ; ການກວດກາ ໃຫ້ກວດທັງເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ໝວດທີ 8
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 22 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 23 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໄໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ;

ບຸກຄົນໃດ ຫາກໄດ້ກະທໍາ ຫຼື ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ໃນການປອມແປງໃບຢັ້ງຢືນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ ຈະຖືກປັບໄໝ ຫຼື ຖືກດໍາເນີນຄະດີ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປ່ຽນເປົ້າໝາຍນໍາໃຊ້ທີ່ດິນນາໄປສູ່ເປົ້າໝາຍອື່ນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດເປັນຕົ້ນ: ອ້ອຍ, ກ້ວຍ, ມັນຕົ້ນ, ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ປູກຫຍ້າລ້ຽງສັດ
   - ນໍາໃຊ້ດິນນາ ໄປປູກພືດອາຍຸສັ້ນ — ຄິດໄລ່ 40 ລ້ານກີບຕໍ່ເຮັກຕາ;
   - ນໍາໃຊ້ດິນນາ ໄປປູກພືດອາຍຸຍາວ — ຄິດໄລ່ 60 ລ້ານກີບຕໍ່ເຮັກຕາ;
   - ນໍາໃຊ້ດິນນາ ໄປປູກຫຍ້າລ້ຽງສັດ ແລະ ລ້ຽງສັດ — ຄິດໄລ່ 80 ລ້ານກີບຕໍ່ເຮັກຕາ;
2. ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນກະສິກໍາໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງທີ່ມີລັກສະນະຖາວອນ ເປັນຕົ້ນ ຫັນປ່ຽນເປັນທີ່ດິນປຸກສ້າງ, ຄົມມະນາຄົມ, ອຸດສາຫະກໍາ, ວັດທະນະທໍາ, ແລະ ດິນອື່ນໆ ໂດຍກໍານົດເປັນ ສາມ ເຂດດັ່ງນີ້:
   - ເຂດຊົນນະບົດ — ຄິດໄລ່ 6,000 ກີບຕໍ່ຕາແມັດ;
   - ເຂດຊານເມືອງ — ຄິດໄລ່ 8,000 ກີບຕໍ່ຕາແມັດ;
   - ເຂດຕົວເມືອງ — ຄິດໄລ່ 10,000 ກີບຕໍ່ຕາແມັດ;

ສໍາລັບເງິນປັບໄໝດັ່ງກ່າວ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ ມອບເຂົ້າງົບປະມານຕາມລະບຽບການເງິນ; ຊາວສ່ວນຮ້ອຍມອບໃຫ້ບ້ານ, ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍມອບໃຫ້ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ນະຄອນ ແລະ ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ມອບໃຫ້ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 9

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 24 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຂະແໜງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ ສົມທົບກັບຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;

ປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາພະແນກການ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ, ນະຄອນ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 25 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນຳໃຊ້ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າແຂວງ

ບຸນໂຈມ ອຸບົນປະເສີດ